

toram Astronomiam pertinent, comprehendit, ac posteris ad maiora viam aperuit, adeo ut Magna illa Coordinatione, Constructione, aut Compositione Astronomiæ disciplina fundata non modo apud Alexandrinos, sed etiam apud ceteros Græcos, ipsosque Latinos, & Arabes, cunctosque eos, qui ad nostra usque tempora cultores Astronomiæ extiterunt, semper infrequenterissimo usu fuerit.

Ad Millesimum Quartum Sæculum Secundum revertitur, cuius anno sexto Pius Papa decretum edidit, de Paschate die Dominico celebrando. Eusebius dicit Hermetem quandam scripsisse librum Pastoris titulo inscriptum, ut Pascha die Dominico celebraretur. Decimo Antonino Pio Imperatori ad Lorium villam fati functo succedit Marcus Aurelius Antoninus Philosophus, qui sequente anno Philosophos Romam evocat, & stipendiis fovet. Florent hoc tempore Athenæus, Hermogenes Rhetor, & Fronto orator. Alciverat porro Aurelius L. Elium Verum Collegam, & ipsi filiam suam desponderat, ita ut Romanum imperium duobus Imperatoribus pareret. Circa decimum quartum annum, qui fuit 165. post C. N. Hegesippus Christianus ex Iudæo factus Romam venit. Scripsit de Religione Christiana & historiam Ecclesiasticam, quæ periit. Peregrinus Philosophus sponte se rogo iniecit, & exulit. Anno 18. L. Aelius Severus Imperator moritur. Circa vigesimum primum & secundum Pausanias historiam suam scripsit. Vigesimo nono in Arcari Imperatoris mortui locum succedit M. Aurelius Commodus Antoninus degener filius, qui mox in Calendario nomina mutavit, in eorum locum sequentia reponens: Amazonius, Invictus, Felix, Pius, Lucius, Aelius, Aurelius, Commodus, Augustus, Hercules, Romanus, Exuperans. Hæc tamen cum ipso evanescere. Trigesimo secundo Panteus Philosophus Christianus apud Alexandrinos in Indiam proficiscitur Evangelium prædicaturus. Quadagesimo primo Cassius Historicus & Senator floret; ut & circa hoc ipsum tempus Clemens Alexandrinus prænomine Titus Flavius, à Cassiodoro Contextor appellatus, qui Stromatum libros scripsit, ac Tertullianus Afer, patriâ Carthaginensis vir multiplex eruditione insignis, & scriptis pluribus clarus. Commodus Imperator à Narcisso strangulatus P. Helvium Pertinacem, Ligurum modicis parentibus natum successorem habuit, sequente anno à Prætorianis occisum. Sequutus est Septimius Severus Lepti in Africâ natus. Anno quinquagesimo Symmachus Bibliorum versionem edidit, Origenes innotescere incipit. Quinquagesimo octavo Minutius Felix Dialogum hominis Christiani & Iudæi scripsit. Secundo post hunc anno Severi Imperatoris Eboraci in Britannia diem obeuntis successores fiunt Antoninus Caracalla, & Septimius Geta filii, quorum hic sequente anno à fratre suo occisus est, anno post C. N. 212. quo & Papinianus Iurisconsultus fratri eadem ab Imperatore commissam excusare detrectans ejus iussu vitâ spoliatus est. Floruerunt Oppianus Cilix natione, Poëta celebris, & Herodianus. Oppianus sequente anno vitâ excessit annos fere 30. natus.

A. M. 5100.
post C. N.
151.

In Calendario nomina mutata.

Sexagesimo sexto anno Caracalla in somniis terribus Magos, qui frequentes passim hoc tempore nugas suas maleficas exercebant, convocavit, eorum arte plures animas evocans, à nulla, nisi Comodi animâ hoc responsum tulit, *seipse dixit deus ov.* Perge oculus ad supplicium. Interfectus autem est inter Edessam & Charras, cum ad requisita naturæ abiret, à duobus Centurionibus, quos Macrinus Prætorii præfectus miserat. Macrinus Imperator electus sequente anno in Cappadociâ trucidatur. Succedit Aritus sororis Caracallæ filius, postea Hellogabalus nuncupatus, homo spurcissimus. Florent hoc tempore Rabbi Samuel, qui Tecuphas in Calendarii Judaico ex die 7. Octobris Calendarii Juliani ad diem 24. Septembris retraxit, & Iulius Africanus, qui scripsit hucusque Olympionicas, & historiam Susane, ut Eusebius lib. 6. cap. 24. innuere videtur. Anno 71. qui est 227. ante N. C. Prætoriani Hellogabalum trucidant, & Imperatorem constituunt Bassianum alterius sororis Caracallæ filium, Aurelium Severum Alexandrum appellatum, quem Collegam Imperii acitum Caracalla aliquoties vitâ orbare conatus est, singulis tamen vicibus à Prætorianis defensum. Floruit hoc tempore Hippolytus Portuensis Episcopus, qui Canonem Paschalem seu Cyclum scripsit inventum Romæ anno 1551. & explicatum in 7. Emendationis temporum à Scaligero. Floruerunt etiam Ulpianus, Paulus, Pomponius, Celsus, Modestinus, & Venulejus Iurisperiti celeberrimi, & Consilarii Imperatoris Alexandri, qui Mathematicis Romæ docendi publicè facultatem concessit. Anno 75. Ulpianus à Prætorianis occisus est, quibus Præfectus fuerat. Celebres fuisse Elianus variaz historiæ Scriptor; Dion historicus historiæ ab Urbe Condita ad annum 78. concinnator; Longinus Philosophus, qui de Principiis scripsit; & Ammonius Alexandrinus Christianus Philosophus insignis, Alexander Imperator anno 84. vitâ nudatur in Germaniâ à Maximino Thrace, quem milites Alexandro ob severam disciplinam insensu Imperatorem elegerant. Sequente à Maximino deficiunt, & M. Antonium Gordianum Imperatorem constituunt, qui filium Gordianum collegam adiciunt, quia Capellano Mauritaniz præfide Maximino fideli in Africâ opprimitur & interficitur. Senatus Romæ ex suo corpore duos elegerat Imperatores, D. Caelium Balbum, & M. Clodium Pupienum Maximum, qui anno 87. trucidati sunt in ludis Capitolinis à Prætorianis militibus Gordianum Gordiani nepotem adolescentem sexdecim annos natum, Imperatorem proclamantibus, postquam Maximinus præterito anno in castris ad Aquilejam à militibus occisus esset. Nonagesimo tertio anno Philippus Arabs à Gordiano coactus, collega Imperii evadit, & hunc ipsum in finibus Perfidis vitâ orbat. Quidam Iatronum Dux pater erat huius Philippi, qui Plotinum Philosophum Romam secum adduxit publicè ibidem docentem, & Poëtas propter Poësis abusum ex albo Professorum honorum artium expunxit, atque omnibus privilegiis exclusit. Anno huius sæculi ultimo Decio in Pannoniâ ab Exercitu Imperii munus defertur, ad quem opprimendum Philippus profectus Veronæ

Canon Paschalis.

Mathematici publicè docent Romæ.

ronæ occiditur, ac filius collega ejus Romæ equo excussus etiam interficitur. Sic Messius Decius vir nobilis ex Pannoniâ oriundus Imperio potitus est. Moritur Samuel Iarchinai, qui primus creditur in 1880. scrupula horam distribuisse.

A. M. 4500.
post N. C.
251.

Millesimarii Quarti Sæculum Tertium cum inciperet, Decius dictus Imperio excidit, in paludem detrusus, in qua Vibii Treboniani Galli successoris fraude in Pannoniâ interiisse fertur, cum in acie cum hostibus barbaris confingeret. Vibius Trebonianus Gallus ejus locum occupavit anno sæculi huius primo, qui mox filium Volusianum Augustum declaravit: Uterque mox interfecti secundo anno à militibus, qui Gallum Æmilianum natione Maurum obscuris parentibus quidem ortum, sed Strenuum ballatorem Imperio præfecerant, hunc eundem anno eodem etiam de medio tollentes, cum Licinium Valerianum virum nobilem in Germaniâ à Gallo cum exercitu missum, ejus mortem ulciscendi causa, ad Alpes pervenisse audirent. Sic Valerianus factus est Imperator, filium suum Gallienum in Imperii confortium statim adiciens. Tertio anno Origines ætatis anno nono supra sexagesimum ex hac vita discedit. Anno octavo Valerianus à Sapore Persarum rege vincitur, capitur, & exoritur. Decimo tertio Paulus Samosatenus innotescit. Gallienus filius hæcenus solus Imperator cum fratre Valeriano, & filio Gallieno ad Mediolanum à Macriano & Homilio ducibus anno 17 ex infidiis trucidatur, Imperiumque hæcenus in cruentis militum manibus verlatum suscipit Aurelius Flavius Claudius, anno 19. peste extinctus, quem sequitur Marcus Aurelius Aurelianus, Syrmio, vel Dacia Ripensi oriundus. Plotinus Philosophus, & Porphyrius Christianorum hostis acerrimus anno ætatis 66. misere moriuntur. Aurelianus anno huius sæculi 24. Ænestei Scribæ dolo interfectus vitam amittit, Imperiique successionem relinquit M. Claudio Tacito à militibus Imperatori creato, & sequente anno febri sublato, aut in militari tumultu vitâ spoliato, ut quidam volunt. Aurelio Valerio Probo Imperii onus à Senatu imponitur, qui anno 31. huius sæculi apud Syrmium in turri, cui ferrata nomen, in tumultu militari perit. Succedens M. Aurelius Carus sequente anno in expeditione Persica in morbum propè Ctesiphontem incidit, & in tentorio extinctus repertus est, suffocatus, ut creditur, fulmine, quod multos in castris exanimavit. Imperium nactus est Diocletianus humilibus parentibus ortum suum debens. Anno Trigesimo tertio Æra Diocletiana, quæ & æra Martyrum, & anni Cycli Paschalis appellatur, incipit 29. Augusti: Cyclus autem Lunaris institutus ab Alexandrinis Ægyptiis, qui Calippi doctrinam de motu Lunari in usum revocare voluerunt. Quadagesimo octavo Constantius, apud Clivenles, Rhetore in publica Schola extincto, Eumenium Profectioni Oratoriæ præfecit dato stipendio sexcentis millibus nummum. Anno quinquagesimo secundo persecutione horrenda Diocletianus Christianos exagitavit, quam Philoso-

Æra Diocletiana.

phi Ethnici disputationibus suis foverunt. His se opposuerunt Arnobius Rhetor ex Ethnico Christianus factus vitâ Christianorum Martyrum constantia, & Lactantius ex Ethnico Philosopho Episcopus, & Arnobii discipulus. Hoc tempore Eusebius Chronologus vixit. Sequente anno Diocletianus imperio deposito Salonam in patriam discedit, postquam Galerium Nicomediz, & Maximianum Constantium Mediolani Augustum creasset. Galerius anno 55. filios suos Galerium & Maximinum Cæsares appellat. In hac Caesarum confusione Constantinus Constantii filius tandem Imperium obtinuit, & ex Ethnico Christianus factus est. Anno 57. Pamphilus Casariensis insignis Scriptor Ecclesiasticus Martyrio affectus est. Anno 61. incipit Indictio prima die 24. Septembris vocaturque Cæsarea, si à Septembri incipiat, Romana verò si à sequentibus Kalendis Januariis ordiatur. Illa in Scriptoribus usitatissima est, hæc in Historicis Latinis. A. 62. Diocletianus nono post abdicatum Imperium anno Salonæ ex hac vita migrat: Est annus post N. C. 313. Anno Sexagesimo septimo floruerunt Nazarius Rhetor, Lampadius, Spartianus, Vopiscus, Capitolinus, Minutius Felix, & alii. Anno 74. Concilium Nicænum sub Constantino Imperatore celebratur. Athanasius anno proximo factus est Episcopus Alexandrinus. Ann. 77. Publius Optatianus Poëta Panegyricum à se scriptum ad Imperatorem mittit, & exilio liberatur. Hieron. Invenit Presbyter natione Hispanus Evangelistas veribus Heroicis reddidit. Septuagesimo nono Constantinus Imperium in Occidentale & Orientale divisit. Anno 85. Paterius Orator Romæ docuit. Sequente Constantinus Imperator in expeditione Persica febri correptus Nicomediz diem obit. Tres filios reliquit, Constantinum, Constantinam, & Constantem, inter quos ex testamento Patris Imperium divisum. Constantinus anno 89. fratrem Constantem bello aggressus vincitur, & in fuga perit. Eodem anno Eusebius Historicus moritur. Nonagesimo sexto Julianus apostata, puer sedecim annorum nomen inter clericos Christianos proficitur, & à Maximo atque Iamblichio Philosophiam docetur. Circa hoc tempus Aurelius Victor floruit. Ultimo huius sæculi anno Constantius occiditur à Magnentio, cum annos haberet triginta, & decem, & sex annos imperasset. Floruerunt Romæ Victorinus Afer, & Aelius Donatus.

Huius Sæculi Quarti anno secundo Magnentius aliquot præliis à Constantio victus, sibi ipsi manus intulit, & Imperium injustè acquisitum cum vitâ deposuit. Tertio Computus Paschæ antiquissimus, & majusculis literis in Manuscriptis Masæorum codicibus notatus, hoc anno incipit, & sexcentesimo Anno Christi definit. Anno 4. Iulius Firmicus scribit 8. libros Astronomiarum ad Lollium Consulem. Anno 10. Constantinus contra Julianum, qui invaserat Imperium, movens, & febri sub radicibus Tauri Montis confectus, Iuliano imperium cedit. Circa undecimum annum Rabbi Hillel, ut Rabbinus habent, Calendarium Judaicum concinnavit. Insignis

Indictio Cæsarea & Romana.

A. M. 4500.
post C. N.
351.

(dd) 2 Mathe-